CLASS 2
THE JEWISH PEOPLE AS A TRIBAL FAMILY

Source 1

Genesis (Bereshit) 11:1-8

א וַיְהִי כָל-הָאָרֶץ שָׂפָה אֶחָת וּדְבָרִים אֲחָדִים.

1 Everyone on earth had the same language and the same words.

ב וַיְהִי בְּנָסְעָם מִקֶּדֶם וַיִּמְצְאוּ בִקְעָה בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר וַיֵּשְׁבוּ שָׁם.

2 And as they migrated from the east, they came upon a valley in the land of Shinar and settled there.

ג וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ הָבָה נִלְבְּנָה לְבֵנִים וְנִשְׂרְפָה לִשְׂרֵפָה וַתְּהִי לָהֶם הַלְּבֵנָה לְאָבֶן וְהַחֵמָר הָיָה לָהֶם לַחֹמֶר.

3 They said to one another, "Come, let us make bricks and burn them hard."—Brick served them as stone, and bitumen served them as mortar.—

ד וַיֹּאמְרוּ הָבָה נִבְנֶה-לָּנוּ עִיר וּמִגְדָּל וְרֹאשׁוֹ בַּשָּׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה-לָּנוּ שֵׁם פֶּן-נָפוּץ עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ.

4 And they said, "Come, let us build us a city, and a tower with its top in the sky, to make a name for ourselves; else we shall be scattered all over the world."

ה וַיֵּרֶד ה' לִרְאֹת אֶת-הָעִיר וְאֶת-הַמִּגְדָּל אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם.

5 The LORD came down to look at the city and tower that man had built,

ו וַיֹּאמֶר ה' הֵן עַם אֶחָד וְשָׂפָה אַחַת לְכֻלָּם וְזֶה הַחִלָּם לַעֲשׂוֹת וְעַתָּה לֹא יִבָּצֵר מֵהֶם כֹּל אֲשֶׁר יָזְמוּ לַעֲשׂוֹת.

6 and the LORD said, "If, as one people with one language for all, this is how they have begun to act, then nothing that they may propose to do will be out of their reach.

ז הָבָה נֵרְדָה וְנָבְלָה שָׁם שְׂפָתָם אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שְׂפַת רֵעֵהוּ.

7 Let us, then, go down and confound their speech there, so that they shall not understand one another's speech."

ח וַיָּפֶץ ה' אֹתָם מִשָּׁם עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר.

8 Thus the LORD scattered them from there over the face of the whole earth; and they stopped building the city.

Source 2

Genesis (Bereshit) 49:1–12

א וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל בָּנָיו וַיֹּאמֶר הֵאָסְפוּ וְאַגִּידָה לָכֶם אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים.

1 And Jacob called his sons and said, "Come together that I may tell you what is to befall you in days to come.

ב הִקָּבְצוּ וְשִׁמְעוּ בְּנֵי יַעֲקֹב וְשִׁמְעוּ אֶל יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם.

2 Assemble and hearken, O sons of Jacob; Hearken to Israel your father:

ג רְאוּבֵן בְּכֹרִי אַתָּה כֹחִי וְרֵאשִׁית אוֹנִי יֶתֶר שְׂאֵת וְיֶתֶר עָז.

3 Reuben, you are my first-born, My might and first fruit of my vigor, Exceeding in rank and exceeding in honor.

ד פַּחַז כַּמַּיִם אַל תּוֹתַר כִּי עָלִיתָ מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ אָז חִלַּלְתָּ יְצוּעִי עָלָה. {פ}

4 Unstable as water, you shall excel no longer; For when you mounted your father's bed, You brought disgrace—my couch he mounted! {P}

ה שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אַחִים כְּלֵי חָמָס מְכֵרֹתֵיהֶם.

5 Simeon and Levi are a pair; Their weapons are tools of lawlessness.

ו בְּסֹדָם אַל תָּבֹא נַפְשִׁי בִּקְהָלָם אַל תֵּחַד כְּבֹדִי כִּי בְאַפָּם הָרְגוּ אִישׁ וּבִרְצֹנָם עִקְּרוּ שׁוֹר.

6 Let not my person be included in their council, Let not my being be counted in their assembly. For when angry they slay men, And when pleased they maim oxen.

ז אָרוּר אַפָּם כִּי עָז וְעֶבְרָתָם כִּי קָשָׁתָה אֲחַלְּקֵם בְּיַעֲקֹב וַאֲפִיצֵם בְּיִשְׂרָאֵל. {פ}

7 Cursed be their anger so fierce, And their wrath so relentless. I will divide them in Jacob, Scatter them in Israel. {P}

ח יְהוּדָה אַתָּה יוֹדוּךָ אַחֶיךָ יָדְךָ בְּעֹרֶף אֹיְבֶיךָ יִשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי אָבִיךָ.

8 You, O Judah, your brothers shall praise; Your hand shall be on the nape of your foes; Your father's sons shall bow low to you.

ט גּוּר אַרְיֵה יְהוּדָה מִטֶּרֶף בְּנִי עָלִיתָ כָּרַע רָבַץ כְּאַרְיֵה וּכְלָבִיא מִי יְקִימֶנּוּ.

9 Judah is a lion's whelp; On prey, my son, have you grown. He crouches, lies down like a lion, Like the king of beasts—who dare rouse him?

י לֹא יָסוּר שֵׁבֶט מִיהוּדָה וּמְחֹקֵק מִבֵּין רַגְלָיו עַד כִּי יָבֹא שִׁילֹה וְלוֹ יִקְּהַת עַמִּים.

10 The scepter shall not depart from Judah, Nor the ruler's staff from between his feet; So that tribute shall come to him And the homage of peoples be his.

יא אֹסְרִי לַגֶּפֶן עִירֹה וְלַשֹּׂרֵקָה בְּנִי אֲתֹנוֹ כִּבֵּס בַּיַּיִן לְבֻשׁוֹ וּבְדַם עֲנָבִים סוּתֹה.

11 He tethers his ass to a vine, His ass foal to a choice vine; He washes his garment in wine, His robe in blood of grapes.

יב חַכְלִילִי עֵינַיִם מִיָּיִן וּלְבֶן שִׁנַּיִם מֵחָלָב. {פ}

12 His eyes are darker than wine, and his teeth are whiter than milk." {P}

Source 3

Numbers (Bemidbar) 32:1-30

א וּמִקְנֶה רַב הָיָה לִבְנֵי רְאוּבֵן וְלִבְנֵי גָד עָצוּם מְאֹד וַיִּרְאוּ אֶת אֶרֶץ יַעְזֵר וְאֶת אֶרֶץ גִּלְעָד וְהִנֵּה הַמָּקוֹם מְקוֹם מִקְנֶה.

1 The Reubenites and the Gadites owned cattle in very great numbers. Noting that the lands of Jazer and Gilead were a region suitable for cattle,

ב וַיָּבֹאוּ בְנֵי גָד וּבְנֵי רְאוּבֵן וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל נְשִׂיאֵי הָעֵדָה לֵאמֹר.

2 the Gadites and the Reubenites came to Moses, Eleazar the priest, and the chieftains of the community, and said,

ג עֲטָרוֹת וְדִיבֹן וְיַעְזֵר וְנִמְרָה וְחֶשְׁבּוֹן וְאֶלְעָלֵה וּשְׂבָם וּנְבוֹ וּבְעֹן.

3 "Ataroth, Dibon, Jazer, Nimrah, Heshbon, Elealeh, Sebam, Nebo, and Beon—

ד הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִכָּה ה' לִפְנֵי עֲדַת יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ מִקְנֶה הִוא וְלַעֲבָדֶיךָ מִקְנֶה. {ס}

4 the land that the LORD has conquered for the community of Israel is cattle country, and your servants have cattle. {S}

ה וַיֹּאמְרוּ אִם מָצָאנוּ חֵן בְּעֵינֶיךָ יֻתַּן אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת לַעֲבָדֶיךָ לַאֲחֻזָּה אַל תַּעֲבִרֵנוּ אֶת הַיַּרְדֵּן.

5 It would be a favor to us," they continued, "if this land were given to your servants as a holding; do not move us across the Jordan."

ו וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִבְנֵי גָד וְלִבְנֵי רְאוּבֵן הַאֲחֵיכֶם יָבֹאוּ לַמִּלְחָמָה וְאַתֶּם תֵּשְׁבוּ פֹּה.

6 Moses replied to the Gadites and the Reubenites, "Are your brothers to go to war while you stay here?

ז וְלָמָּה תנואון (תְנִיאוּן) אֶת לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעֲבֹר אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם ה'.

7 Why will you turn the minds of the Israelites from crossing into the land that the LORD has given them?

ח כֹּה עֲשׂוּ אֲבֹתֵיכֶם בְּשָׁלְחִי אֹתָם מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ לְרְאוֹת אֶת הָאָרֶץ.

8 That is what your fathers did when I sent them from Kadesh-barnea to survey the land.

ט וַיַּעֲלוּ עַד נַחַל אֶשְׁכּוֹל וַיִּרְאוּ אֶת הָאָרֶץ וַיָּנִיאוּ אֶת לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְבִלְתִּי בֹּא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם ה׳.

9 After going up to the wadi Eshcol and surveying the land, they turned the minds of the Israelites from invading the land that the LORD had given them.

י וַיִּחַר אַף ה׳ בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּשָּׁבַע לֵאמֹר.

10 Thereupon the LORD was incensed and He swore,

יא אִם יִרְאוּ הָאֲנָשִׁים הָעֹלִים מִמִּצְרַיִם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה אֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב כִּי לֹא מִלְאוּ אַחֲרָי.

11 'None of the men from twenty years up who came out of Egypt shall see the land that I promised on oath to Abraham, Isaac, and Jacob, for they did not remain loyal to Me—

יב בִּלְתִּי כָּלֵב בֶּן יְפֻנֶּה הַקְּנִזִּי וִיהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן כִּי מִלְאוּ אַחֲרֵי ה׳.

12 none except Caleb son of Jephunneh the Kenizzite and Joshua son of Nun, for they remained loyal to the LORD.'

יג וַיִּחַר אַף ה׳ בְּיִשְׂרָאֵל וַיְנִעֵם בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד תֹּם כָּל הַדּוֹר הָעֹשֶׂה הָרַע בְּעֵינֵי ה׳.

13 The LORD was incensed at Israel, and for forty years He made them wander in the wilderness, until the whole generation that had provoked the LORD's displeasure was gone.

יד וְהִנֵּה קַמְתֶּם תַּחַת אֲבֹתֵיכֶם תַּרְבּוּת אֲנָשִׁים חַטָּאִים לְסֹפוֹת עוֹד עַל חֲרוֹן אַף ה׳ אֶל יִשְׂרָאֵל.

14 And now you, a breed of sinful men, have replaced your fathers, to add still further to the LORD's wrath against Israel.

טו כִּי תְשׁוּבֻן מֵאַחֲרָיו וְיָסַף עוֹד לְהַנִּיחוֹ בַּמִּדְבָּר וְשִׁחַתֶּם לְכָל הָעָם הַזֶּה. {ס}

15 If you turn away from Him and He abandons them once more in the wilderness, you will bring calamity upon all this people." {S}

טז וַיִּגְּשׁוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ גְּדֵרֹת צֹאן נִבְנֶה לְמִקְנֵנוּ פֹּה וְעָרִים לְטַפֵּנוּ.

16 Then they stepped up to him and said, "We will build here sheepfolds for our flocks and towns for our children.

יז וַאֲנַחְנוּ נֵחָלֵץ חֲשִׁים לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אִם הֲבִיאֹנֶם אֶל מְקוֹמָם וְיָשַׁב טַפֵּנוּ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר מִפְּנֵי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ.

17 And we will hasten as shock-troops in the van of the Israelites until we have established them in their home, while our children stay in the fortified towns because of the inhabitants of the land.

יח לֹא נָשׁוּב אֶל בָּתֵּינוּ עַד הִתְנַחֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלָתוֹ.

18 We will not return to our homes until every one of the Israelites is in possession of his portion.

יט כִּי לֹא נִנְחַל אִתָּם מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וָהָלְאָה כִּי בָאָה נַחֲלָתֵנוּ אֵלֵינוּ מֵעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה. {פ}

19 But we will not have a share with them in the territory beyond the Jordan, for we have received our share on the east side of the Jordan." {P}

כ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה אִם תַּעֲשׂוּן אֶת הַדָּבָר הַזֶּה אִם תֵּחָלְצוּ לִפְנֵי ה' לַמִּלְחָמָה.

20 Moses said to them, "If you do this, if you go to battle as shock-troops, at the instance of the LORD,

כא וְעָבַר לָכֶם כָּל חָלוּץ אֶת הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי ה' עַד הוֹרִישׁוֹ אֶת-אֹיְבָיו מִפָּנָיו.

21 and every shock-fighter among you crosses the Jordan, at the instance of the LORD, until He has dispossessed His enemies before Him,

כב וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵי ה׳ וְאַחַר תָּשֻׁבוּ וְהְיִיתֶם נְקִיִּם מֵה׳ וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהָיְתָה הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם לַאֲחֻזָּה לִפְנֵי ה׳.

22 and the land has been subdued, at the instance of the LORD, and then you return—you shall be clear before the LORD and before Israel; and this land shall be your holding under the LORD.

כג וְאִם לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן הִנֵּה חֲטָאתֶם לַה׳ וּדְעוּ חַטַּאתְכֶם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶתְכֶם.

23 But if you do not do so, you will have sinned against the LORD; and know that your sin will overtake you.

כד בְּנוּ לָכֶם עָרִים לְטַפְּכֶם וּגְדֵרֹת לְצֹנַאֲכֶם וְהַיֹּצֵא מִפִּיכֶם תַּעֲשׂוּ.

24 Build towns for your children and sheepfolds for your flocks, but do what you have promised."

כה וַיֹּאמֶר בְּנֵי גָד וּבְנֵי רְאוּבֵן אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר עֲבָדֶיךָ יַעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר אֲדֹנִי מְצַוֶּה.

25 The Gadites and the Reubenites answered Moses, "Your servants will do as my lord commands.

כו טַפֵּנוּ נָשֵׁינוּ מִקְנֵנוּ וְכָל בְּהֶמְתֵּנוּ יִהְיוּ שָׁם בְּעָרֵי הַגִּלְעָד.

26 Our children, our wives, our flocks, and all our other livestock will stay behind in the towns of Gilead;

כז וַעֲבָדֶיךָ יַעַבְרוּ כָּל חֲלוּץ צָבָא לִפְנֵי ה׳ לַמִּלְחָמָה כַּאֲשֶׁר אֲדֹנִי דֹּבֵר.

27 while your servants, all those recruited for war, cross over, at the instance of the LORD, to engage in battle—as my lord orders."

כח וַיְצַו לָהֶם מֹשֶׁה אֵת אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֵת יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן וְאֶת רָאשֵׁי אֲבוֹת הַמַּטּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

28 Then Moses gave instructions concerning them to Eleazar the priest, Joshua son of Nun, and the family heads of the Israelite tribes.

כט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִם יַעַבְרוּ בְנֵי גָד וּבְנֵי רְאוּבֵן אִתְּכֶם אֶת הַיַּרְדֵּן כָּל חָלוּץ
לַמִּלְחָמָה לִפְנֵי ה׳ וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵיכֶם וּנְתַתֶּם לָהֶם אֶת אֶרֶץ הַגִּלְעָד לַאֲחֻזָּה.

29 Moses said to them, "If every shock-fighter among the Gadites and the Reubenites crosses the Jordan with you to do battle, at the instance of the LORD, and the land is subdued before you, you shall give them the land of Gilead as a holding.

ל וְאִם לֹא יַעַבְרוּ חֲלוּצִים אִתְּכֶם וְנֹאחֲזוּ בְּתֹכְכֶם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן.

30 But if they do not cross over with you as shock-troops, they shall receive holdings among you in the land of Canaan."